

4 במאי 2016

לכבוד

מר שלמה מון

בדו"ל

העין השביעית – עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית (ע"ר)

(אצל אלעד מון)

מרחוב' מנחם בגין 7, בית גיבור ספורט

רמת גן, 5268102

א.ג.,

התראה בטרם נקיטת הליכים משפטיים

הרינו לפנות אליכם כدلיקמן:

1. ביום 19.4.2016 פורסמתה כתבה שכותרתה "פרס מנתן: מועצת הcablists".
2. במסגרת הכתבה מובא דיווח (שקרי, מסולף וmocksh) אודות התנהלות לא תקינה (לכוארה) של עורך הספורט בכל הקשור לשידורי מקבצי פרסום ואזרורי פרסים (להלן: "הכתבה").
3. בראשית הדברים נציג, כי עורך הספורט, כגוף תקשורת חדשתי, מקבל ומקדם شيء ביקורתני כמו גם את חופש הביטוי והבעת הדעה כערך עליון, גם אם דעתו של הכותב אינה נוחה לעורך.
4. אולם הכתבה אינה כתבת "דעה" על איקות שידוריו של עורך הספורט, אלא כתבה הנחוית והמתוימרת להיות כתבת "תחקיר עיתונאי", ובמסגרתה מוטחות האשמות חמורות ביותר ביותר נגד העורך, עד כדי מעורבותו במעשים פליליים.
- ברור וידוע כי על הכותב, העורך והഫרסט כתבתת תחקיר חלות נורמות של אтика עיתונאית, וחובות שבדין, בין היתר, החובה לעורך תחקיר ולבזוק את הטענות וההאשמות המפורטים.
5. את כל החובות והנורמות החלות עליהם, כאמור, הפרטם בצורה ברורה, מכונת, בוטה, גסה ומתלהמת.
6. כפי שייפורט, הדברים והטענות שהובאו בכתב, הינם חרשי בסיס, חרשי שחר, מסולפים מעוותים ומתלהמים, נכתבו ללא כל בדיקה או הבנה של העובדות והרגולציה הchallenge על העורך.
- לו הייתם טורחים מבצעים את עבודתכם העיתונאית, כדעוי וכדין, ודאי שהייתם, לכל הפחות, טורחים לקרוא את החקירה הרלבנטית – אותה אתם טוענים שהפנו בשיטתיות שהיא - כלל התקשורת (בזק ושידורים) (בעל רישון לשידורים), תשמ"ח-1987 (להלן: "הכללים").
8. אז, למשל היויתם מגלים, כי קיים כל אחד המסדריך אזכור פרסם בשידור, וכל אחר למגרי, המסדריך הודיעות חסות. אזכור פרס הוא איננו מקבץ חסות ולא נחשב או נספר ככזה, ומקבץ חסויות, הוא איננו אזכור פרס ולא נחשב או נספר ככזה. ככל אחת מהഫטיות הללו, המותרות על פי הכללים, מכוסות, תנאים ומוגבלות שונות ונבדלות.

9. אלא שבכתבה, לא נתמס לדין ולעובדות לבלב אתכם, ופרסמתם דברי שקר, כאילו ערוץ הספורט חורג מכך מחייב החסויות המותרת לו, באמצעות אזכור פרסים.
10. למשל אתם כתבבים כי - "אותו מקבץ חסויות תמיד של פעם בשעה, הפך להפרעה של ממש, הכל תחת חסות של הענקת פרסים".
או – יסיקום : במשך כמספר שעות שודרו 19 מקבץ חסויות, שרובם הבתו לצעופים פרסים...".
11. ככלומר שברור כי "הבדיקה" שערכתם מעורבת בין מקבץ חסויות ואזכור פרסים.
 אלא שעלה פי הדין (שאто לא טרחתם כלל לבדוק בטרם הטחות האשמות חמורות כנגד הערוץ ועובדיו), מקבץ חסויות לחוד, ואזכור פרסים לחוד.
12. בנוסף, מהכתבת עולה טענה (מווכחשת), כאילו הפעילות נושאות פרסים שעורך ערוץ הספורט, הינו פיקטיביות, ולמעשה לא מחולקים פרסים וכל המטריה הינה אזכור שם נתן הפרט.
 גם טענה זו, מומצאת, אין לה כל בסיס, והיא אינהאמת.
13. פעילות ערוץ הספורט, הנושאות פרסים, הן אמיתיות, במסגרת מחולקים פרסים אמיתיים לזכרים אמיתיים, בהתאם לתקוני הפעולות והדין.
 אין כל חובה בדיון ו/או בכללים (שאთם לא טרחתם כלל לבדוק בטרם הטחות האשמות חמורות כנגד הערוץ ועובדיו) לפרסם את שם הזכרים ו/או את הפרט.
 אי פרסום שם הזוכה ו/או הפרט, אינו יכול להוות כל ראייה לכך שאיש אינו זכה בפרס ו/או שהפעילות פיקטיבית.
14. פרסומים אלו, שאין בהם שמצ שלאמת, שברור כי נעשו ללא כל בדיקה אפיו שטחית של הטענות והעובדות, תוך שימוש בשפה בוטה וمتלהמת אוזות "צפוף על הנחלים", "השתנה מהמקפה" ו"זלוול בצדפים", פוגעים, במכoon ובצורה בוטה ואנושה, בשמו הטוב של הערוץ ועובדיו.
15. אלא שגם בכך לא הסתפקתם, והנה הגדלתם לעשות והוספות, כתבתם ופרסמתם כי "ממטרד החסויות הללו עולה, לכאהלה, ארומה קלחה של הונאה".
16. ככלומר שפרסמתם בכתבה האשומות, כנגד הערוץ ועובדיו, בביטוי עבירה פלילית! – "הונאה", שהינה עבירה פלילית מהסוג החמור ביותר הקיים (פשע), זאת ללא כל בדיקה, תחקיר או ביסוס.
17. והנה, ממש באותו היום שבו פרסמה הכתבה (ובהמשך לאחר פרסוםה), התקבלה גם הברהת מועצת הcablis והלוון - הברהה שיש בה כדי לשמות את הקruk מתחת לכל ה"תחקיר שעשיתם", ולנקות את שמו הטוב של הערוץ.
 כך, למשל מabraה מועצת הcablis והלוון כי "ההסדר לגבי פרסים הוא שונה מן ההסדר לגבי חסויות" וכי "למייטב בדיקותינו, ערוץ הספורט כולל מקדים את כללי הפרסים החלים עליו, כאשר הכלים אינם דורשים דיווח באשר לזכה או באשר לפרס".
18. מן הדין, מן האתיקה וכן הרואוי שגוף תקשורת יבצע בדיקה נאותה של הדברים אותם הוא מפרסם, לפני פרסוםם, על אחת כמה וכמה משמדobar בהטחת האשומות כה חמורות כנגד הערוץ ועובדיו, עד כדי מעורבותם בפלילים.

19. בוחר גם כי לא יהיה כל צורך בהול לפרסם את הכתבה לפני התקבלת הבהיר מועצת הכללים והלוין, המפריכה את הכתבה כולה.

מן הדין, מן האתיקה וכן הרואין שגוף תקשורת ימתין עד קבלת תגובת הרגולטור, לפני פרסום האשמות כה חמורות כנגד העורך ועובדיו, עד כדי מעורבותם בפלילים. ואילו אתם בחרתם לא להמתין לכך, אפילו לא שעת ספורות.

20. מדובר בפרסום שקרי, מסולף, מעוות ומเทלים, רשלנות עיתונאית של ממש, בנסיבות אשר יש בהם כדי להוות, בין היתר, פרסום לשון הרע כלפי עירוץ הספורט, בנסיבות חמורות ובכוונה לפגוע והפרת כללי האתיקה העיתונאית.

21. משכך, ולצרכי פשרה בלבד, הנכם נדרשים, בתוך 5 ימים:
.21.1 להסיר את הכתבה מכל המדינות הקיימות.

.21.2 לפרסם מודעת התנצלות, הן באתר והן ב-2 עיתונים יומיים, בנוסח, מקום וגודל אשר יושר על ידינו מראש.

.21.3 לפצותינו, בין היתר, בגין פרסום לשון הרע בנסיבות חמורות ובכוונה לפגוע, בסך לצרכי פשרה בלבד של 300,000 ₪.

22. היה ולא תפעלו בהתאם, בתוך 5 ימים מיום מכתב זה בכוונתנו לפנות לבית המשפט.

23. אין באמור כדי לגרוע מכל זכות או טענה.

בברכה,

אורן בסט, עי"ד